

[Ulrich.]

ikke vil holde ham fri for det Vildt, der gør Skade, selv at lade dette Vildt nedskyde, saa jeg kan ikke se, at der yderligere skabes noget som helst Gode for Brugeren ved, at han faar den Jagtret, men jeg kan indse, at det i mangfoldige Tilfælde vil skade Brugeren at faa den, thi at tage Brugsretten som Udgangspunkt for Jagtretten vil efter min Mening gavne ingen og skade alle. Det vil skade alle derigennem, at hele vor Vildtbestand i Løbet af nogle ganske faa Aar forsvinder; saa er der ikke mere.

Det ærede Medlem omtalte 50 m Afstanden og sagde under denne Omtale, at selvfølgelig maatte vedkommende ikke skyde ind paa anden Mands Jagtgrund. Tror det ærede Medlem et Øjeblik paa, at dette undgaas? Det kunde jeg lide at faa Svar paa. Jeg betragter det nemlig som en Selvfølge, at naar vedkommende Jæger har Ret til at gaa og vade i Strandkanten, saa tager han alt, hvad der kommer for. (J. P. Jensen: Det kan de gøre paa anden Jagt ogsaa!). Jeg forstaar ikke den Afbrydelse. Naar han gør det paa anden Jagt, gaar han paa Krybskytteri, men naar han gaar og vader i Strandkanten og derfra skyder ind over Grunden og kan faa Held til at faa det, han har skudt, trukket ud i Strandkanten til sig selv, er der ingen, der kan gøre ham noget, for der har han Ret til at være.

Jeg betragter det ærede Medlems Udtalelser om Jagtkort efter stigende Skala som en Tilslutning til de Tanker; jeg fremførte før om Indførelse af en Skat paa Ammunition. Derigennem faar det ærede Medlem netop for Retten til at gaa paa Jagt en Ydelse efter stigende Skala, i Forhold til, hvor store Arealer man har, og hvor meget man skyder, saa jeg haaber, at det ærede Medlem vil være mig følgagtig paa den Vej.

Det har glædet mig overordentligt at høre det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsens Udtalelser, der paa alle væsentlige Punkter faldt sammen med de Tanker, jeg har gjort gældende. Det glæder mig at konstatere, at det ærede Medlem er betydelig stivere i Ryggen paa sit Partis Vegne, end det ærede Medlem Hr. Hedegaard, som sidst talte paa Venstres Vegne, var i 1925. Den Gang saa man det mærkværdige, at Venstre der som paa mange andre Omraader var ved at glide over i Socialdemokratiet Favns; det glæder mig at se, at Venstre her, ligesom paa Jordspørgsmaalets Omraade, som vi behandlede for et Par Dage siden, er

kommet til Erkendelse af, hvad det er, det drejer sig om. De Udtalelser, det ærede Medlem her har fremsat, viser jo, at der indenfor Partiet Venstre er kommet mere Rygrad, og jeg vil haabe, at denne maa holde sig. Det er nemlig en Borgen for, at vi ikke kommer ind paa den Glidebane, det vilde være at slutte sig til de Ideer, som Ministeren her er inde paa angaaende Brugsretten og Jagtretten.

Det ærede Medlem beklagede sig over, at Vildtbestanden i Statsskovene gik tilbage. Ja, det kan selvfølgelig have forskellige Grunde. Maaske en af Grundene er den, at det ærede Medlem er for god en Skytte og skyder saa meget af det, naar han gaar paa Jagt deroppe — det ærede Medlem talte jo om, at han kom ofte paa Jagt i Statsskovene. Men mon en af Grundene ikke er at søge — selvfølgelig foruden i, at Krybskytterne tager deres Part af Vildtet — i dette, at Statsskovene ikke gør noget for Vildtet? Derfor maa jeg henstille til den højtærede Landbrugsminister meget nøje at overveje det Forslag, jeg har fremsat her under min Tale, om at lave denne Fond, hvori Ammunitionsafgiften skulde indgaa, og om, at denne Fond blev anvendt til Fremme af Vildtbestanden i vort Land. Saa vilde ogsaa Statsskovene kunne faa deres Del, og det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen kunde da i Fremtiden møde mere Vildt paa sine Baner end hidtil.

Det ærede Medlem var inde paa at tale om, at han var Modstander af Udsættelse af Gift. Det har jeg altid været og er det fremdeles. Jeg har altid betragtet det som ganske utilbørligt, at man satte Gift for Ræve og oven i Købet satte Gift for dem i en Periode, da de har Hvalpe i deres Huler. Det er en unfair Jagtmaade. Der er ikke flere Ræve i Landet, end at man udmærket godt kan holde dem tilstrækkeligt nede ved at skyde dem, og jeg skulde i alt Fald hilse med Glæde, om man ikke vilde give Tilladelse til at lægge Gift for Vildtet. Selvfølgelig maa jeg undtage saadanne Skadedyr som Rotter og Mus og lignende.

Jeg har gjort det ærede Medlem opmærksom paa, at der i Lovens § 13, sidste Stykke, staar, at man beholde det Vildt, der er skudt, man behøver ikke at aflevere det for 15 Kr.

Det ærede Medlem talte endelig til Slutning om, at han kunde ønske, at Jagtkort blev udstedt ikke af Sognefogeden, men af Kommunalbestyrelsen. Dette kan jeg ganske tiltræde. Det vilde være overordentlig heldigt, om det kom til at hvile hos Kommunalbestyrelsen. Nu har Kommunalbesty-